

Tôi đ n M r t tr , đ n t m t qu c gia th ba, nên ba m i năm sau ngày m t n c tôi m i đ t chân lên x c hoa.

Văn hóa và h th ng xã h i n i đây có nh ng khác bi t so v i n i tôi đã s ng, và đi u d th y nh t là n p s ng c a xã h i M nh v i vàng, c nh tranh, và t p n p h n, so v i n i tôi đã s ng, êm đ m và l ng l .

Ng i Vi t ó ít h n, n p s ng và sinh ho t c a gia đình còn mang nhi u nét truy n th ng c a n i chôn nhau c t rún. Ng i ta r t thân tình và chân tình khi b t g p nhau n i công c ng, giáo đ ng hay chùa chi n. Và nh t là nh ng lúc đ c thông báo có ng i Vi t t n c khác t i đ nh c , là nh ng ng i già, nh ng ng i có ph ng ti n, tình nguy n đ a đón, h ng đ n các th t c nh p c , nh ng gi y t c n thi t cho m t đ i s ng m i.

Có l đ t M , n i tôi đang s ng, có cái khung c nh xa l h n, vì nh ng núi đ i trùng trùng đi p đi p, đôi lúc cho tôi cái cảm giác nh đang đi trên đèo Ngo n M c, qu ng đ ng t Phan Rang lên Đà L t m t th a nào. C m giác êm ái đó làm tôi liên t ng t i khu đ i mà dòng Donbosco t a l c, n i có hoa Anh đào n r m i b n Xuân v , màu hoa r c r gi a núi đ i hùng vĩ đ y th m ng c a cao nguyên.

Cũng đã m y ch c năm b l i quê h ng, b c nh ng chi u l ng gió c a núi r ng Đà L t và Di Linh, không hi u nh ng n i ch n y bây gi đã thay đ i ra sao, màu chè xanh c a B o L c còn xanh nh màu xanh ngày cũ, khu ch Hoa Đà L t, hay b H Xuân Hu ng còn đ ng li u r x ng ven b , mà nh ng h n th ngày đó đã ví von nh mái tóc th c a m y cô s n n cao nguyên. Bao nhiêu đã m t, bao nhiêu còn gi , bao nhiêu còn nh đ c trong tâm trí c a trang l a chúng tôi.

Cái m t mát h n nhiên đã làm chúng tôi đau đ n xót xa, nh ng ch a ch c đã b ng nh ng chua chát, b b ng, mà trang l a chúng tôi ph i gánh ch u trong cu c s ng tu i già trên đ t n c x ng i.

Tôi đ n M nh đã nói là r t mu n màng so v i nhi u đ ng đ i, và nh ng ng i b n thân tình

Phúc m con ban

Tác Giả: Du T Nguyễn Đ nh
Thứ Sáu, 07 Tháng 10 Năm 2011 04:22

th a nào cũng đã t n l c m i đ a m t n i, và đ đây , trong vòng 50 d m vuông hay vài trăm d m dài, tôi cô đ n không bè b n. M i ngày, ngoài vi c nh c v n sau, nh t lá v n tr c, đ a đón b n cô cháu đi h c, tôi ch còn bi t đi b , nhìn đ i núi n i ti p nhau trên thành ph này đ m m ng v núi r ng quê tôi, n i mà hàng ch c năm tôi và đ ng đ i chung s ng, có khi gian nan, mà cũng có lúc th t th m ng. Và r i trong m t tr ng h p ng u nhiên, tôi đã g p đ c bác Th y, m t ng i Vi t Nam cô đ c, cũng l c l ng đ n n i này nh tôi.

Cũng là m t thói quen nh n i tôi đã t ng s ng, h g p đ c ng i nào mà tôi đoán là dân n c tôi, thì tôi không ng i ngừng đ n làm quen, và câu h i đ u tiên c a tôi th ng là " Ông nói đ c ti ng Vi t nam không? " N u ng i đó tr l i h là ng i Vi t thì tôi nh t đ nh r t vui mà h i chuy n. Tôi quen bác Th y cũng trong tr ng h p t ng t .

T l n g p đó, tôi hay tìm t i bác vào m i cu i tu n ho c là nh ng khi bác g i tôi đ n , và lúc nào bác cũng m đ u b ng câu " chúng nó đi c r i ", ý c a bác là các con đã đi làm h t . Tình thân c a chúng tôi t đó ngày càng thân thi t h n, bác k cho tôi 12 năm trong quân đ i, ph c v cho m t đ n v Quân báo, ho t đ ng trên l nh th Quân Đoàn I, b th ng nhi u l n, nh ng l n nào cũng may m n qua kh i. Bác đ n M không thu c di n HO, vì th i gian bác đ c th , Phòng công tác n c ngoài thu c công an Thành ph H Chí Minh 161 Nguyễn Du, Qu n I, còn đóng c a, nên bác v t biên, b b t cho đ n khi ch ng trình HO đ c th c hi n, bác v n còn t trong tù, do v y bác đ n M theo ch ng trình Đoàn T , con gái b o l nh hai v ch ng nên không đ c h ng m t tr c p nào c a Chính ph M nh di n HO, t t c đ u do thân nhân bao b c.

Th i gian l i Vi t Nam, bác đi d y h c, cũng nh tr c khi đ ng viên bác là m t Giáo s d y V t Lý tên tu i t i Sài Gòn, l ng giáo viên tuy không khá, nh ng cũng đ cho hai v ch ng bác s ng t m qua ngày, nh t là bác đ c các trung tâm chuyên Lý m i c ng tác, nên d y c sáng, chi u và t i , V i l i m i năm, các con bác g i cho m t vài trăm đô la vào đ p T t, hai v ch ng l i dành d m mua m t ch hay 5 phân vàng h u dùng cho vi c ma chay sau này, cho đ n năm 2003, con gái bác vi t th báo tin cho bi t là đã làm h s b o l nh cho ba má , bác cũng ch ng hy v ng gì, vì th i gian đ i ch d ng nh đã quá mòn m i, v i ch ng tu i đã cao, đi đâu cũng ch ki m hai b a c m mà thôi, nên g n nh v ch ng bác không nghĩ t i chuy n ra đi, cho đ n năm 2006, bác đ c g i b túc h s , r i cu i năm đó, bác đ c ph ng v n, theo bác k thì có l vì l i t c c a con gái bác cao, nên h cho đi nhanh và r i đ u tháng 4 năm 2007 bác đ c sang M theo di n đoàn t gia đình, nh ng tính cho đ n nay, bác v n ch a h i đ đ i u ki n thi nh p Qu c t ch Hoa K .

Th i gian đ u s ng v i con cái vui v l m, vì còn m i, tình c m còn m i, m i th còn m i và còn m i là còn vui v , r i t t bác đ c m t ng i quen gi i thi u đi làm assembler cho m t h ng đ n t , l ng \$10/ gi , hai v ch ng già th t là h nh phúc, c cu i tu n là hai ông bà r nhau đi WaltMart hay Target mua áo qu n và đ ch i cho các cháu, nh ng r i kinh t ngày càng suy thoái, sau g n hai năm làm assembler, bác m t vi c làm, không có cách nào xin đ c vi c khác, v i ch ng, nh ng ng i tr còn ch a xin ra vi c làm thì ông già 63 tu i nh bác đ gi tìm đ c vi c, nên bác đành xin t n th t nghi p, và đ c h ng th t nghi p hai năm, kho ng th i gian này bác cho bi t r t là bu n, su t ngày v ch ng c mong cho hai đ a cháu đi h c v đ ch i v i cháu cho đ bu n, r i thì c v n sau s n tr c, v ch ng thi nhau nh t c , t i cây, hay lên đ i l m nh ng viên đá hình dáng đ p đem v lót quanh m y b i h ng cho h t th i

Phúc m con ban

Tác Giả: Du T Nguy n Đ nh
Thứ Sáu, 07 Tháng 10 Năm 2011 04:22

gian.

Bác cũng năng n đi tham gia sinh hoạt các hội đoàn, như hội người già, Hội SQ/TBTD, như người tiên tiến trẻ cấp thành phố, và khó khăn đến với bác bây giờ là tiền để xăng, bác không biết xin ai hai chục để mua xăng, bác nói, một đôi khi bạn đừng nghe thêm một tô phở, như người cũng không cách nào có được, "Ông ơi, có đêm tôi không ngủ được vì nghĩ tới mùi ngò gai và rau quế bỏ vào tô phở mà chửi người mẹ tôi hoài không ngủ nổi, thêm nữa là thêm được ăn được lúc ở trong trại tù".

Tình cảm con người hình như rất mạnh mẽ, không phải bạn cần, và rất dễ gãy đổ, tình vợ chồng, cha con hay anh em, và nghèo đói là một đề tài nghiêm trọng nhất đối với tình cảm. Có nhân cũng đã từng nói "phú quý sinh nghĩa, bạn cùng sinh đạo đức", cái gì người ta bạn "tiền tài như phở ăn, nghĩa trọng như thiên kim" có chăng, chỉ là trong đạo đức kinh hay sách vở của Thánh hiền mà thôi. Không có tiền, nguyên lý nào cũng bỏ quên, đạo đức nào cũng đổ vỡ, và tình cảm nào cũng mai một. Đức biết là một xã hội mà một người không đủ lý lẽ như bạn làm chủ.

Con cái ở nhà cha mẹ thì hạnh phúc, cha mẹ ở nhà con cái thì nhàn nhác và hy sinh. Con cái ở chung với cha mẹ là tự nhiên, như người cha mẹ ở chung với con cái là tự nhiên, vì lúc nào cũng phải nhìn mặt mặt con cái, phải xem chừng nó vui buồn biết chút ra sao. Muốn mua cái TV cũng phải mua lúc nó vui vẻ, muốn mua cái CD nghe nhạc cũng tùy theo nó buồn hay giận, nếu còn phải coi sóc con cái cho chúng, như thì cho đi tiêu đi tiêu, rửa bát, cho ăn, tắm giặt. Nếu thì đưa đón tới trường, có khi còn bắt chúng đi ngủ, đành bắt biết chút đi ngủ của mẹ đi. Hôm kia hôm kia, chúng cho vài ba trăm để vào dịp nào đó thì nếu coi như phúc m chúng ban cho.

Con cái ở nhà cha mẹ thì hạnh phúc, cha mẹ ở nhà con cái thì nhàn nhác, chính là chỗ này.

Một buổi sáng bác gọi tôi tới nhà, cho tôi một tờ giấy con gái bác viết để tôi trên bàn cho bác, tôi cảm lên được:

"Theo luật bên này, chỗ nhà có quy định gì cũng phải sát đến bắt buộc người thuê phải ra đi, nếu người thuê đã thông báo cho người thuê hai tuần trước. Ba không trả tiền nhà, như người con cũng coi ba như người thuê nhà, đây là lần thứ hai con yêu cầu ba dọn ra, ba đừng ép con phải gì cũng phải sát".

Tôi được đến đây, bạn như nhiên người mẹ tôi trào ra, bác nhìn tôi và nói lên thành tiếng, bác cũng bắt khóc. Tôi ôm hai vai bác và nói "Hãy yên tâm, không có luật như vậy đâu, nếu cô ấy gọi cũng phải sát, bác có thể nói cô ấy người mẹ tôi già, con bác chỉ hù bác thôi". Và rồi bác bắt đầu khóc cho tôi nghe hết tiếng.

Thoạt đầu là gọi, chúng nó than phiền, "nhà người ta một năm chỉ tiền hai bao gọi thôi, sao nhà mình mỗi tháng một bao", Tôi mua cassette người ngoài garage nghe nhạc, ngoài garage thì nóng, tôi mua cái quạt bên hông ra cho mát, nó đóng cửa, và bạn mua cái quạt thổi vào nhà. Tôi hiểu ý là nó sẽ tiền đi, tôi tắt cassette vào nhà.

Ông cũng biết, ở bên này, người già chỉ mua cái TV làm bạn, như người nó mua vào một tôi và bạn không biết xử thì đừng xử, TV của mẹ tôi hoài chửi sao nổi, thế nào cũng có ngày TV bị cháy.

Phúc m con ban

Tác Giả: Du T Nguy n Đ nh
Thứ Sáu, 07 Tháng 10 Năm 2011 04:22

M i ngày, chúng nó đi làm v tr , có khi 7:30 hay 8:00 t i m i v đ n nhà , và tôi đ u c g ng ăn tr c đ không ch m m t chúng nó trong b a ăn, ăn tr c thì thú th t ch ăn s sài cho nó b ng thôi, th c ăn c a chúng tôi không dám đ ng vào, v tôi thì ch cho chúng ăn h t đã, cái gì còn l i bà y m i ăn, chúng tôi ch dám ăn nh ng th c ăn th a th i mà thôi. Công vi c l t v t trong nhà nh lau đ n, r a chén bát, đ a đón các cháu, chúng tôi đ u làm h t, nh ng nó b o v i tôi là t i nghi p th ng ch ng nó ph i còng l ng gánh hai ông bà già. Nh ng ngày ngh , hay cu i tu n, v ch ng con cái chúng đi ăn ti m, nh ng năm đ u khi cháu út ch a th g i đ n tr ng, thì chúng còn g i v tôi đi ăn v i chúng, nh ng ngày l T t cũng t ng quà cho v tôi, nh ng t khi cháu út l n r i, chúng cũng l là v i v tôi luôn, cho đ n sau này, chúng l nh lũng đ n nh b m c, v tôi bu n quá đành đi tìm ch gi tr m t ti u bang khác, nên ông t i nhà không th y v tôi là v y.

Bác l y d i g i ra m t lá th khác đ a cho tôi, bác b o lá th không có m t chút tình ng i, thú th t tôi không dám đ c h t, nh ng trong trí tôi nh v n in sâu nh ng dòng này "ba ng i ta ch t thì con cái khóc lóc ti c th ng, nh ng n u ba ch t con s th ra m t cách nh nh m. Con th t không mu n b o l nh ba sang M đâu, ch vì b t bu c mà thôi, Ba hãy đ n ra đi đ còn m t chút gì g i là t tr ng".

Tôi cũng t h i mình, bác đi đâu bây gi ? M t đ ng b c cũng không có, bà con, b n bè cũng không luôn, bác đ n đi đâu? trong khi bác l i ch a ph i là công dân Hoa K , làm cách nào đ có th xin tr c p, tôi đành an i bác, thôi bác c yên tâm, đ i u quan tr ng bây gi là hãy nh n, nh n nh c đó mà, c coi nh ngày nào bác b b t t i m t tr n, Vi t c ng hành h bác ki u gì, nh c m bác ra sao, bác cũng ng m b hòn, thì nay, v i con gái, bác ng m l i b hòn m t l n n a đi r i t t h y tính.

M t ông già tóc đã b c h t r i, n c da đã ngã màu đ i m i, tay chân đã l ng c ng, d g i xin đ c m t vi c làm trên m t đ t n c đ y d y nhân l c và c nh tranh.

Tôi bi t có r t nhi u c quan, t ch c thi n nguy n, s n lòng ti p nh ng ng i khó khăn, nh ng v i hoàn c nh c a bác, th t không có t ch c nào có th giúp đ , vì có t ch c nào có nhà c a, c m áo, đ cung c p cho bác trong lúc này, nh t là trong th i k kinh t suy thoái, ngân sách các c quan, giáo đ c, y t hay xã h i ... đ u b c t gi m. Và tôi ch còn m t con đ ng đ đi, đó là đ n bác t i S Xã h i, đ xin c p th EBT (Electronic Benifits Transfer), t c là m i tháng, S Xã H i b vào trong th EBT \$200 USD cho bác mua th c ph m, g o rau cá th t, n c u ng, trái cây...

Nh n đ c th EBT bác li n h i nhân viên Xã H i là có th mua ngay th c ăn đ c không? và th c ph m là nh ng th gì? Ng i ng i Cán S Xã H i nhìn tôi, tôi đ ch l i l i bác và nói thêm r ng, bác không có gì ăn t hôm qua cho đ n nay. Ng i Broker xin phép đi ra m t lúc, r i quay tr l i đ m theo ph n ăn tr a c a cô đ t ng bác. Qu th t tôi cũng xúc đ ng r m r m n c m t khi nói câu đó v i ng i broker. Đúng là m t mi ng khi đói, b ng m t gói khi no, bác cúi đ u cảm n ng i Cán S Xã H i mà nh mu n khóc.

Tôi đ m bác đi mua th c ph m đ h ng đ n bác cách dùng th EBT. L n mua th nghi m đ u tiên c a bác là 2 b bánh mì và 2 h p cá Sardines r i bác và tôi ra Parking chui vào xe ng i ăn bánh mì cá h p.

Phúc m con ban

Tác Giả: Du T Nguyễn Đ
Thứ Sáu, 07 Tháng 10 Năm 2011 04:22

Tôi th t không hi u rõ nh ng t t ng nào đã đ n v i bác, nh ng mà n i xúc đ ng c a bác thì tôi bi t là r t mãnh li t, vì n c m t bác đã ch y đ n n i dùng h t m t h p khăn gi y c a tôi đ trong xe, tôi ng i yên đ bác khóc và suy nghĩ v mình, không hi u có m t lúc nào đó tôi l i nh bác hôm nay. Trên đ t n c t m dung này, nh ng ng i già đã tr thành gánh n ng cho con cái, nh ng ng i già đã b l ãng quên hay b xua đ u i c a gia đ ình, mà xã h i dù có nhân đ o t i đầu cũng khó kham n i v i s ng i cao niên ngày càng nhi u.

M t l n tôi đ a bác đi tái khám b nh ph i, tôi ng i ch bác phòng đ i th t lâu, và khi bác tr ra cùng v i m t v bác sĩ ng i Vi t còn tr , v bác sĩ này l y ví ra 3 t b c 20 đ ng và nói "cháu ch còn bao nhiêu ti n m t, nh ng cháu có m t căn phòng tr ng trong Building này, có Microwave, khi nào bác c n thì g i cho cháu, bác hãy nh là bác còn chúng cháu đ đây. Ông quay sang nhìn tôi và đ n chú làm n đ ý t i bác này v i, ng i già nào cũng có m t n i khi sang đây."

Su t qu ãng đ ng v tôi c m i suy nghĩ v ng i bác sĩ đ y lòng nhân ái y. Y thu t và y đ o, đ i u nào đ c ng i ta coi tr ng h n trên đ t n c này. Tôi h i bác Th y v v bác sĩ y, đ c bi t ông ta tên là DR. Albert H. Lee, chuyên khoa v ph i, là bác sĩ đ ãng làm vi c t i hai b nh vi n l n thành ph này, và r t đ c b nh nhân quý tr ng c v chuyên môn l n đ o đ c.

Bác Th y cho bi t, th ng ngày bác đ y r t s m vì không ng đ c, có đ em bác ch ng 3 ti ng đ ng h , r i c suy nghĩ lung tung v chuy n đ i, chuy n gia đ ình, v th i gian đi tù c i t o, th i gian đi đ y đ i ch đ c ng s n.

Bác k sau khi đ c th ra tù, vì t t nghi p đ i h c tr c 1975, nên bác không b đ u i đi Kinh T M i, mà đ c kêu đi đ y. Là m t giáo s đ y Lý Hóa nhi u năm, kinh nghi m đ c bi t v ph ng pháp đ y Luy n thi, nên các Trung Tâm Luy n thi đ y ngoài gi đ u m i bác c ng tác, bác đ y c sáng, chi u và t i, nh đó mà gia đ ình bác có đ c cu c s ng t ng đ i so v i nh ng anh em khác đi h c t p v , và các con bác cũng t đó mà h c đ n n i đ n ch n tr c khi ra n c ngoài.

Tr c ngày sang M , bác bán đi căn nhà, thu gom tài s n l i, cũng đ oc vài ba ch c ngàn đô la, đ u đ em cho con h t, b i gi n u quay v , không còn nhà đ , và bi t l y gì làm k sinh nhai, vì tu i đã cao r i, làm sao xin đ c vi c làm, đó là ch a nói t i nh ng phi n toái khác t xã h i, th t là ti n thoái l ng nan, bác tâm s .

Có m t bu i tr a tôi tìm t i bác, ch ng ki n b a c m tr a g n g ãng c a bác mà m i lòng, m t tách u ng cà phê đ ãng đ y Oat Meal, đ vào m t tô l n, rót n c nóng t bình th y ra, khu y đ u ch ng 2 phút, ch ngu i và ãn, không c n n c m m hay xì đ u, ho c m t lo i gia v nào khác. Bác b o t khi có th EBT, tôi không còn lo thi u xì đ u n a, nh ng nh n đ c cái gì hay cái đó, v i l i bác sĩ b o ãn m n cũng không t t .

- Bác ãn nh th này m i ngày sao ?

- V ãng, ch v y thôi, tôi đâu có c n gì thêm, ch c n m t căn phòng nh , đ đ t m t cái gi ng là đ c r i, th nh ng đ i tôi qu là cùng kh , mà th c ra tôi đâu có c u s ng lâu, s ng th , s ng không có gì vui, thì ch t đâu có gì bu n, s đ i tôi v n đi bác sĩ là vì tôi s đau đ n, cũng nh tôi không đ can đ m đ t t , còn ch t , tôi nghĩ t i r t thanh th n, trên đ i tôi không còn

Phúc m con ban

Tác Giả: Du T Nguy n Đ nh
Thứ Sáu, 07 Tháng 10 Năm 2011 04:22

gì mê luy n thì ch t đi tôi đâu có gì ti c nu i, ch c u sao cho đ c ch t th t nhanh, không đau đ n, đó là nguy n v ng duy nh t còn l i c a tôi.

Th ng th ng bác hay k cho tôi v nh ng b a c m đã chi n c a bác, nh b a ăn c a nh ng ng i lính ngoài m t tr n. Bác mua m t cái b p gas nh b trong túi v i mang theo bên mình m i khi đi b , m t bình th y n c sôi, m t tách cà phê Oat meal, m t cái tô và mu ng. Bu i tr a ng i vào m t góc nào đó trong Park, n i ng i ta cho phép n ng BBQ, bác m h p cá ra, hâm nóng b ng b p gas ch ng 2 phút, r i đ n c sôi trong bình th y vào tô và khu y Oak meal lên ăn, bác ch v nhà vào x chi u, làm th c ăn t i và n u n c sôi đ vào bình th y, chu n b th c ăn cho ngày hôm sau, và nh ng vi c này luôn luôn làm xong tr c khi con gái bác v nhà, ăn chi u xong, bác l i chui vào căn phòng nh đ u mình trong đó, đ không ph i g p m t con gái nghe nó nói n ng nói nh và đ i nhà.

Bác tâm s r ng, đôi lúc mu n ôm m y đ a cháu m t chút, nh ng th t r t khó, vì chúng nó s má la, lâu lâu con cháu l n lén vào phòng ông, đ a ngón tay lên môi làm đ u v i ý b o ông im l ng, ng i ch i v i ông m t lúc r i ch y ra. Có nh ng khi chúng nó vào phòng ông, má nó bi t đ c là la m ng chúng li n. Ông cháu g p nhau nh đi thăm tù c i tao, th t là m t hoàn c nh đ c bi t hi m hoi.

Nghe bác k l i, tôi đành tìm cách an i bác, k cho bác nghe v nh ng đ a cháu phá phách c a tôi, m i th trong phòng tôi m i ngày đ c x p theo m t ki u, computer c a tôi đ c load đ y các games "comp c a ông ngo i đ xài h n, con thích games trong comp c a ông ngo i h n" th là cái computer c a tôi b n dài dài, ch tr khi chúng đi h c. Cho nên ch i v i cháu ch a h n là h nh phúc đầu bác .

Bác k cho tôi nh ng b a c m ch m xì d u th t c m đ ng. M i đ u bác h i tôi : " Ông có bao gi mút xì d u ch a "? Tôi tr l i là tôi không hi u ý bác.

Bác k l i vào nh ng tháng bác ch a có th EBT, bác ăn c m v i xì d u hi u đ u nành, nh ng không dám chan vào chén c m, ch hai mi ng c m m i nhúng đ u đ a vào chén xì d u m t l n và mút l y đ u đũa, vì n u chan vào chén c m hay mút nhi u l n thì s h t m t, không có ti n mua n a. Nh ng ngày tháng y, anh H ng, ngày x a B i t Đ ng Quân, và m t th i làm Ch Huy Tr ng Căn C R ng Lá, tr c ngày m t n c anh v Ph Th T ng, m i l n ghé thăm, anh th ng mua xì d u, rau mu ng, Broccoli cho tôi, tôi còn nh mãi, bây gi anh move đi xa r i, cách đây cũng vài ba ti ng lái xe nên anh không th ng t i n a, mà cũng t i nghi p, anh y cũng ch s ng v i m y trăm đ ng ti n già mà thôi, nh ng khi nào t i cũng đ a tôi đi ăn ph , hay có khi anh mua s n 2 tô ph mang đ n đây hai anh em cùng ăn. Nghĩ l i, ch có nh ng ng i lính m i th ng nhau và đùm b c nhau trên đ t n c t m dung này.

Ông bi t không, vào nh ng ngày tháng đó, có khi tôi r t thèm bánh tráng có v ng đen, hay c m tr ng và xì d u, mà ph i là xì d u đ u nành, đ cho tôi ăn không s h t. Nh ng đêm n m không ng đ c, tôi l i ao c có đ c m t b bánh mì c a ch Vons đ ăn, tôi thèm mùi th m c a bánh mì ch a k p ngu i, ho c giã đã ngu i đi, tôi l i thèm v ng t c a bánh khi nhai còn th m trên đ u l i c a mình, thèm đ n ch y n c mi ng.

Nghe bác k , tôi th c s không c m đ c lòng mình, l i nghĩ t i th i gian đi tù c i t o, tôi cũng đã t ng thèm đ c ăn m t b a khoai mì cho th t no, và ch m c ngày đ c th v , tôi s

Phúc m con bạn

Tác Giả: Du T Nguy n Đ nh
Thứ Sáu, 07 Tháng 10 Năm 2011 04:22

b o v mua khoai mì cho tôi ăn m t b a cho đã thèm.

Khi thi u th n, con ng i s thèm đ th , cho nên nghe bác k , tôi th c s hi u đ c c nh ng y, và hi u đ c sâu xa n i lòng c a bác, ch có m t đi u mà không ai ng đ c, đó là s ng trong m t siêu c ng b c nh t, mà ng i dân ch thèm m t bánh mì khong cũng không có đ ăn, cái c m nh nhoi y đã đ i m c t m th ng r i, vì k c nh ng ng i vô gai c trên thành ph này, cũng không ai có m t c m nh bác Th y. Có ai quanh đây đang lâm vào tình c nh c a bác hay không tôi không rõ, cũng có th có ng i b gia đình h t h i, con cái b r i và xua đ i, nh ng đ n m t đ ng xu dính túi cũng không có thì tôi không tin.

R i m t ngày bác nh tôi ch đi xin vi c, bác đ c đ c m t m u rao v t đ đ ng tin c n m t ng i đ ng tu i, có s c kh e, đ sẵn sóc m t ông già 83 tu i, b b nh m t trí, bao ăn , ti n l ng s th ng l ng.

Tôi ch bác t i đ a ch tìm g p ch nhà, cô ch nhà ti p chúng tôi và h i :

- Chú xin hay chú này xin?
- Tôi, bác nhanh nh u tr l i.

Ch nhà đ n chúng tôi đ n phòng ông c , cô cho bi t ông c đã quên h t m i th , c n giúp ông c ăn u ng, đi tiêu, đi ti u, thay qu n áo, và t m cho ông c . M i sinh ho t c a ông c đ u c n đ c giúp đ , nh t là v đêm, ông c hay th c đ y đi quanh qu n trong nhà m t mình, nh ng lúc nh th c n có ng i bên c nh, đ phòng khi ông c b té. Nhi u khi ông c đi tiêu, đi ti u trong qu n mà không bi t. Và cô h i:

- Chú có th giúp ba tôi đ c không ? Hay chú làm th vài ngày , vì có ng i nh n làm nh ng m t hay hai ngày sau l i b vì không ch u đ c tính tình c a ông c .
- Không đâu, tôi làm đ c, tôi r t thích ng i già và tr con, cô c đ tôi làm.
- Vâng, v y chú có b ng lái xe không cho cháu xem th ?

Bác l y b ng lái xe đ a cho cô ch , cô ta xem xong r i tr l i bác, cô nói, ba cháu n ng 65 ký Không hi u chú có th đ n i không, chú làm th m t vài ngày đi, n u không đ c, cháu v n tính l ng cho chú.

L ng tháng là \$800, bao ăn , m i tu n ngh m t ngày, t t nh t là th 7, cái gi ng phía trong là c a ba cháu, chú n m gi ng ngoài. Th c ăn hàng ngày cháu n u s n đ trong t l nh hay trên b p, chú mu n ăn th gi c ăn t nhiên.

M i ngày ba cháu u ng 12 lo i thu c, ăn c m tr a, chi u, sáng. Ba cháu u ng cà phê, khi chú pha cà phê, nên đ ngu i r i m i đ a cho ba cháu, vì ba cháu thích khu y cà phê b ng ngón tay r i mút. Thu c thì cháu s vi t tên, li u l ng, gi u ng đ trên bàn, chú cho ba cháu u ng đúng gi là đ c r i.

Sau khi ch nhà và bác bàn b c công vi c xong, tôi ch bác ra v , h n th 2 tu n t i là b t đ u đi làm. Tho t đ u bác có v r t vui vì tìm đ c công vi c, nh ng m t lúc sau, tôi th y bác khóc, bác nh b h t h i c n c lên t ng ti ng, tôi lo s nên tìm cách đ a bác vào m t shop bên đ ng, đ u xe l i và h i bác :

- Sao bác l i bu n?

Phúc m con ban

Tác Giả: Du T Nguy n Đ nh
Thứ Sáu, 07 Tháng 10 Năm 2011 04:22

- Con ng i ta thì thuê ng i săn sóc cho cha, còn tôi thì b ầu i ra kh i nhà đi chùi dít cho thiên h , ông nghĩ xem có t i không?

Nói xong câu này bác l i khóc lên thành ti ng. Tôi ng i im đ ầu bác khóc cho h t c n xúc động r i m i b o bác, m i ng i có m t s ph n, m t đ n tr ng, và m t n i ni m ph i gánh, không ai có th có h nh phúc hoàn toàn, ch có ông c 83 tu i y m i th c s h nh phúc, vì ông đã quên h t m i s , đã không còn bi t m i s .

Làm cha m , đ c con cái yêu th ng, gia đình hòa thu n dĩ nhi n là đi u t t, . N i đau kh b con cái b r i hay xua đ i ch a h n đã l n h n n i đau đ n khi ph i nhìn th y con mình đ ng đ ng v i cha m , Không hi u bác có nghĩ nh tôi không?

Bây gi là mùa Hè, r i rác đó đây, trên nh ng đ i hoang quanh nhà tôi đã tr lên vài chùm hoa d i, màu vàng nh hoa Cúc, càng làm tôi nh đ n quê h ng mình, nh ngày Thu trên r ng núi cao nguyên, nh ng khóm Qu hoang cũng n vàng nh v y trên nh ng tri n đ i, và càng nh đ n ng i sĩ quan thám báo bây gi không ph i đang nh t tu tr n li t, hay chăm sóc m t đ ng đ i kém may m n, mà là đang chăm sóc m t c già m t trí...

tháng 7, 2011